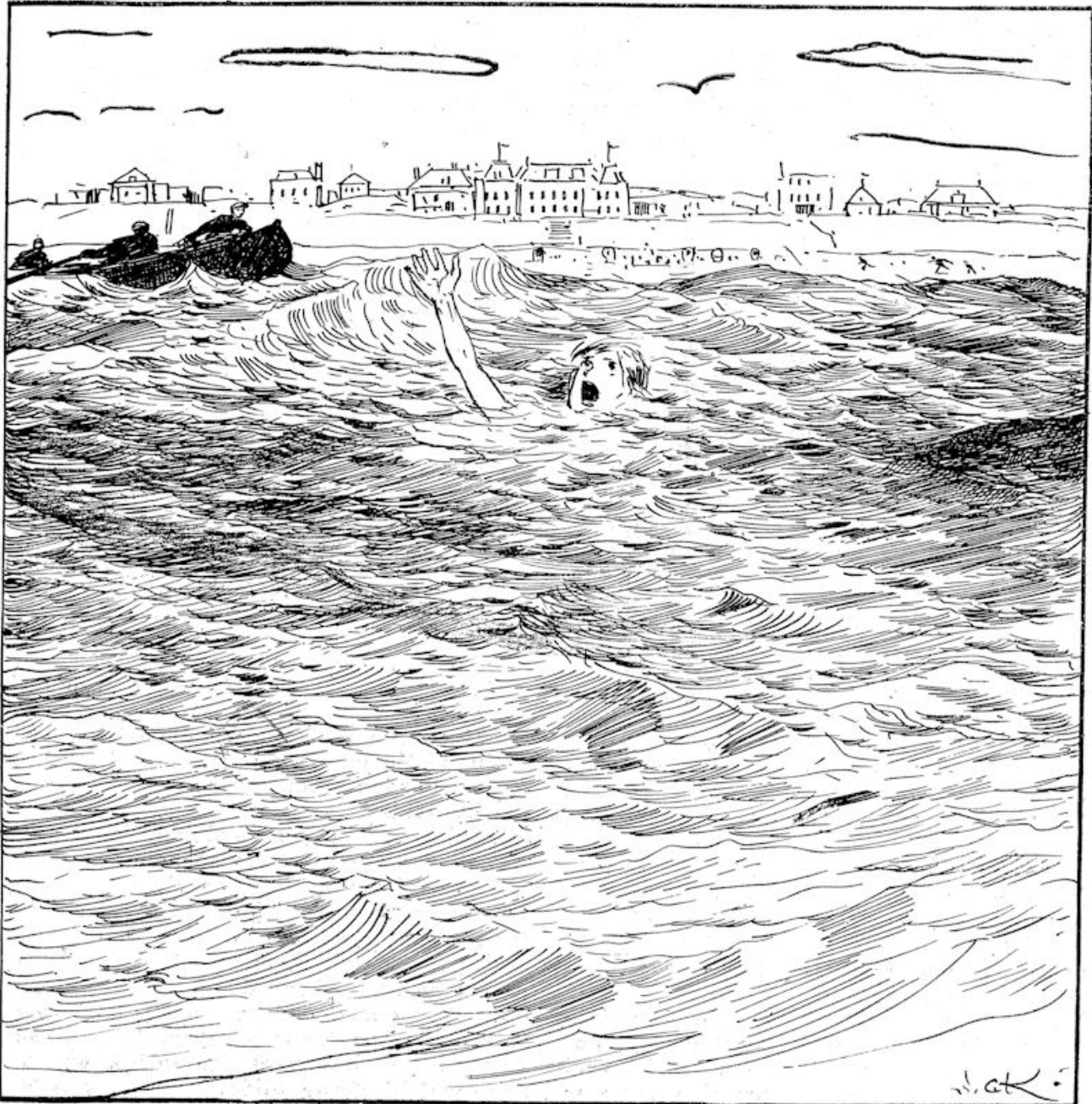

VRJ EN BLIJ

CHRISTELIJK WEEKBLAD VOOR JONGENS EN MEISJES VAN ZES TOT VEERTIEN JAAR.
VERSCHIJNT IEDEREN VRIJDAG — ABONNEMENTSPRIJS f 1.— PER KWARTAAL
UITGAVE VAN DE UITGEVERSMAATSCHAPPIJ E. J. BOSCH JBZN. TE BAARN.

Illustratie bij „Een goede les.”

EEN GOEDE LES.

Frits was een brutaatje. Altijd haantje de voorste, op school (d.w.z. in het kattenkwaad uithalen, niet in het leeren!) thuis en op straat. Bangheid kende de jongen niet. En of vader en moeder hem al waarschuwden: „Frits, wees toch voorzichtig, er gebeurt je nog eens een ongeluk”, Frits trok er zich weinig van aan. Er kon geen jongensstreek worden uitgehaald of Frits was er bij tegenwoordig, ja meestal was hij de leider. Als er 's winters ijs in de vaarten en slooten lag, was hij er het eerste op en het laatste af. Zóó hoog konden de appels en peren niet zitten in de boomen, van de boomgaarden aan den straatweg of hij haalde ze er uit.

Het was zomer geworden en Frits ging met zijn ouders naar zee. Frits was nog nooit in een badplaats geweest, maar het leventje daar stond hem wel aan. Welke jongen zou het niet plezierig vinden te kunnen ravotten in het zand, zich van de duinhellingen naar beneden te kunnen laten rollen, of te graven, vlak aan zee gangen, die uitkwamen in een op het strand uit zand gebouwd burcht. Dagenlang kon Frits zich best amuseeren, en zijn ouders hadden werkelijk geen last van hem. Er was zooveel geoorloofd genoeg te smaken, dat er voor „schelmen”-streken geen tijd was. . . . Frits dacht er niet eens aan.

Maar toen hij een poosje aan zee woonde, kwam de oude lust naar avontuur weer boven. Hij raakte gewend aan de genoegens welke hem eerst zoo nieuw waren, en al spoedig had hij er genoeg van, en zocht hij naar iets nieuws.

Baden in zee, dat leek hem wel!

Vader en moeder wilden er niets van weten. Ze kenden hun Fritsje wel een beetje, en ze wisten dat het gevaarlijk was den jongen z'n gang te laten gaan.

Die weigering stond Frits lang niet aan. *Maar er viel weinig tegen te doen. Op een mooie morgen lag hij aan het strand. De zon scheen heerlijk, er stond een beetje wind, het was wel werkelijk een morgen om zoo echt plezier in je leven te hebben. En daar zag hij hoe in zee de menschen aan het baden waren. Hè, wat zou hij dat graag ook doen. Frits telde eens na hoeveel zakgeld hij nog had, en werkelijk het was*

juist genoeg om een badkoetsje te huren. Vader en moeder waren niet in de buurt, en dus kon het gewaagd worden het plannetje uit te voeren. Brutaal stapte Frits naar het badkantoor en nam een badkaartje: hij liet zich een koetsje aanwijzen, stak zich in een zwempak en kwam als een echte „bad”-gast te voorschijn.

Fluks stapte hij het water in. Hu, 't was toch wel even koud! Maar hij hield zich flink, keek wat de andere menschen deden, maakte borst en armen nat, en stapte parmantig met de andere baders mee naar voren. Zóó, dat ging alles best tot dusverre. Toch was hij eerst wel wat voorzichtig, en keek hij nog even benauwd wanneer er zoo'n groote golf kwam aanrollen. Zwemmen kende hij natuurlijk niet en als zoo'n „roller” hem beentje lichte vond hij het toch wel een beetje griezelig. Maar langzamerhand wendde hij er aan. Vooral toen hij zag, dat hij toch tenslotte weer op zijn „pootjes” terecht kwam werd hij heel rustig, veel te rustig zelfs. En wat was hij maar dicht bij z'n koetsje gebleven! De anderen waren hem ver vooruit. Kom, hij kon ook nog wel een stukje verder gaan. Hè, wat een zware golf was dat, maar nu was het weer voorbij en kon hij weer een stukje verder loopen. Wel, wel, wat stond het water hem nu hoog. . . . het kwam hem bijna tot aan de schouders. . . . Kijk, daar kwam weer zoo'n golf aan. . . . Opgepast nu. . . .

Maar Frits was al te ver gegaan. De golf pakte hem op, Fritsje raakte van de begenen, en kon geen vasten grond meer onder de voeten krijgen. De jongen sloeg met handen en voeten maar dat gaf alles niets. . . . hij riep om hulp, zooveel en zoo hard hij kon. . . . en dat had meer succes. Want een paar visscherlui die juist in een klein bootje op de garnalenvangst zouden gaan hoorden hem, en kwamen met alle macht naderbij roeien, en konden Frits, betrekkelijk nog gemakkelijk redden, zoodat hij er niet eens met wat men noemt een nat pak afkwam. Want in z'n badkoetsje lag z'n droge goed! Thuis had hij het echter niet zoo gemakkelijk. . . . Wat hij van vader kreeg, wil ik hier niet vertellen, ik denk dat elke jongen die dit leest het wel eens gehad heeft. Maar z'n avontuur was voor Frits een goede les geweest. Hij had geleerd dat het vaak gevaarlijk was te doen wat hij graag wilde.

V. D. H